

[Lysholt Hansen.]

er penge at spare med hensyn til investeringer, hvis folk skal flytte til en anden landsdel og have deres arbejdsplads. Vi kan ikke være tjent med, at denne udvikling fortsætter. Derfor er forslaget fremsat som et virkeligt diskussionsemne.

Det kan være, at vi under forhandlingerne kan finde frem til andre former. Jeg skal da ikke nægte, at jeg har spekuleret på, om man kunne indføre et investeringsfradrag med en generel adgang for virksomheder i hele landet til skattefrit at hensætte penge på en særlig investeringskonto, således at disse penge skulle anvendes i egnsudviklingsområderne inden for en 3 års eller 5 års periode, og hvis de ikke blev anvendt netop i disse områder til investering, ja, så skulle de beskattes. Det er bare en af de udveje, som man kunne tænke sig, og som ville bevirke, at virkelig velegnede virksomheder, virksomheder med en fremtid i, placerede sig i disse områder. Det ville samfundet være tjent med.

Det kan godt være, at det ikke er en god udvej, jeg tør ikke sige det, men for os er det et spørgsmål om at holde egnsudviklingsdebatten i live og gøre klart, at det er et spørgsmål om menneskers tilværelse, ikke alene om deres arbejdsplads, men om deres tilværelse og om deres mulighed for at udfolde sig i den egn, hvor de helst vil være. Jeg glæder mig til, at vi kan få en forhåbentlig god og fornuftig forhandling af dette spørgsmål, og skulle der være nogle formelle fejl i forslaget, all right, så lad os dog tale om det.

Men allervigtigst for os er det at få klaret af: er loven lykkedes? Finansministerens intentioner, som fremgik af fremsættelsen i 1968, var klart, at den skulle give en indsprøjtning til en egn, og nu vil vi gerne se: er det lykkedes? Har tiden været lang nok, eller har den været for kort? I hvert fald kan jeg sige, at der er i Jylland, og der er i ømråderne en stor egnsudviklingsopgave endnu at tage fat på, og det føler alle disse mennesker. Jeg tror ikke, hvis jeg må sige det, at hr. Poul Schlüter ville have holdt den tale, som han holdt her, hvis han havde haft lejlighed til som vi andre at overvære et egnsudviklingsmøde i Maribo amt eller et tilsvarende møde på Bornholm, på Lange-land eller mange steder i Jylland, for det er

et spørgsmål for disse mennesker om at få lov at blive ved at bo i deres egn og have deres beskæftigelse dér; det kan de ikke alle, men vi må dog støtte en udvikling, som er fornuftig. Hvad skal de alle sammen til København og til Københavns omegn for? Der kommer til at stå ledige, og der står ledige boliger i disse områder, hvor der er en dygtig arbejdskraft, hvor virksomheder kan være tjent med at komme.

Jeg håber, at vi uanset den første omgangs afvisning kan få en fornuftig og saglig diskussion om disse ting i det udvalg, der skal nedsættes.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal ikke komme ind på en drøftelse af egnsudviklingen i almindelighed her i landet. Det er jo et meget stort problem, og det er vel først og fremmest handelsministeren, der er porteføljeminister for egnsudviklingen. Jeg har, om jeg så må sige, kun midlertidigt haft en lille flig af problemet med disse investeringsfonds. Men der blev spurgt, både af hr. Kristen Østergaard, hr. Arne Larsen og hr. Lysholt Hansen: hvordan har disse investeringsfradrag egentlig virket? Og hr. Lysholt Hansen ytrede nogen utilfredshed med, at det ikke var omtalt i beretningen.

Det er ikke så mærkeligt, at det ikke er omtalt i beretningen, for hvis man ser lovens § 1, stk. 2, vil man se, at den gælder det, der er fuldført i tiden 1. oktober 1968 til 31. december 1970. Læser man videre i § 2, fremgår det, at ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for hvert af indkomstårene 1970, 1971, 1972 og 1973 kan investeringsfradrag foretages med 5 pct. af anskaffelsessummen. Det vil altså sige, at efter lovens ordlyd kan vi først ved udgangen af indkomståret 1970 danne os et billede af, hvor mange virksomheder der har benyttet sig af investeringsfradraget, og udgangen af 1970 var endnu ikke kommet, da dette lovforslag blev fremsat. Det er ganske vist sket i mellemtiden, men selvangivelserne for de selvstændige erhvervsdrivende, som vel er dem, der særlig har udnyttet disse investeringsfradrag, er jo ikke kommet ind endnu, i hvert fald ikke kommet til skattedepartementets kundskab, og vi vil derfor ikke på nuværende tidspunkt kunne sige noget bestemt om, hvordan loven har virket. Det vil først fremgå af de selvangivelser, der kom-